

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1961-1962.

VERGADERING VAN 2 OKTOBER 1962.

Ontwerp van wet houdende hervorming van de inkomstenbelastingen.

**AMENDEMENT VAN
DE H. DUA C. S.**

ART. 27.

Aan dit artikel een nummer 3° toe te voegen, luidende :

« 3° de door de Nationale Kas voor Beroepskrediet aangenomen kredietverenigingen, de plaatselijke handelsvennootschappen en de gewestelijke of beroepsfederaties van deze laatste vennootschappen, die machtiging bezitten om, krachtens de wet van 29 maart 1929, kredieten voor ambachtelijke uitrusting toe te kennen ».

Verantwoording.

Het hier voorgesteld amendement op het wetsontwerp van fiscale hervorming beoogt de vrijstelling van de belasting op inkomsten, wat betreft de winsten of de overschotten die in het patrimonium blijven van de verenigingen voor beroepskrediet erkend door de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Het koninklijk besluit n° 20 van 19 oktober 1934 voorzag reeds deze vrijstelling voor de C.K.B.K. en door het koninklijk besluit van 30 maart 1936 werd zij uitgebreid tot de kredietverenigingen erkend door bedoelde C.K.B.K. en tevens tot de lokale handelsvennootschappen en tot de gewestelijke of beroepsfederaties van de vermelde vennootschappen die de toelating bezaten krediet te verschaffen voor de uitrusting van ambachtslieden, in uitvoering van de wet van 29 maart 1929 (koninklijk besluit n° 271 van 30 maart 1936, art. 3).

R. A 6328.
Zie :
Gedr. St. van de Senaat :
263 (Zitting 1961-1962) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers;

366 (Zitting 1961-1962) : Verslag;

367, 369, 370 en 371 (Zitting 1961-1962) : Amendementen.
SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1961-1962.

SEANCE DU 2 OCTOBRE 1962.

Projet de loi portant réforme des impôts sur les revenus.

**AMENDEMENT PROPOSE
PAR M. DUA ET CONSORTS.**

ART. 27.

Ajouter à cet article un 3° rédigé comme suit :

« 3° les associations de crédit agréées par la Caisse nationale de crédit professionnel, les sociétés commerciales locales et les fédérations régionales ou professionnelles de ces dernières sociétés, admises à fournir des crédits à l'outillage artisanal en vertu de la loi du 29 mars 1929 ».

Justification.

L'amendement proposé au projet de loi de réforme fiscale a pour objet l'exonération de l'impôt sur les revenus des bénéfices ou excédents qui restent dans le patrimoine des associations de crédit professionnel agréées par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

L'arrêté royal n° 20 du 19 octobre 1934 prévoyait déjà cette exonération pour la C.C.C.P. et l'arrêté royal du 30 mars 1936 l'étendait aux associations de crédit agréées par ladite C.C.C.P. ainsi qu'aux sociétés commerciales locales et aux fédérations régionales ou professionnelles de ces dernières sociétés admises à fournir du crédit à l'outillage artisanal en exécution de la loi du 29 mars 1929 (Arrêté royal n° 271 du 30 mars 1936, article 3).

R. A 6328.
Voir :
Documents du Sénat :
263 (Session de 1961-1962) : Projet transmis par la Chambre des Représentants;

366 (Session de 1961-1962) : Rapport;

367, 369, 370 et 371 (Session de 1961-1962) : Amendements.

Aan te stippen valt evenwel dat de artikelen 3, 4 en 5 die in vrijstelling voorzagen van het registratierecht, afgeschaft werden door de Codex van de registratierechten van 30 november 1939. De artikelen 2 en 6 die in vrijstelling van het zegelrecht voorzagen werden afgeschaft door het Regentsbesluit van 26 juni 1947, houdende de codex van het zegelrecht, bevestigd door de wet van 14 juli 1951.

De redenen die het behoud van de huidige bepalingen rechtvaardigen, hebben hun oorsprong in de aard zelf van de N.K.B.K. en van de door haar erkende verenigingen. Inderdaad, *het karakter van openbaar belang* van de verenigingen voor beroepskrediet blijkt onbetwistbaar uit het verslag van de Regent dat de besluitwet van 23 december 1946 voorafgaat (blz. 5, par. 3); daarin wordt met name gezegd :

« Deze beschikking (behoud van de verenigingen van het klein beroepskrediet) wordt gerechtvaardigd door het feit dat deze verenigingen een functie van openbaar belang uitoefenen en dat zij, in deze hoedanigheid, het voordeel genieten van de financiële en technische steun van het centraal organisme zelf, alsook van de direkte en indirecte tussenkomsten van de Staat en fiskale voordelen. »

Dat de verenigingen voor beroepskrediet en de kredietmaatschappijen voor de outillering van de ambachtslieden het karakter van openbaar nut bezitten, wordt anderzijds bevestigd door de structuur opgelegd door de wet van 11 mei 1929. Dit wettelijk statuut werd niet gewijzigd door de besluitwet van 23 december 1946.

Immers, de besluitwet van 23 december 1946, waar deze handelt over de « erkende organismen » en de grondbeginselen uiteenzet waardoor de N.K.B.K. zich moet laten inspireren bij de erkenning van de kredietverenigingen, beperkt op strikte wijze de bedrijvigheid van deze :

— zij mogen geen andere kredietoperaties verrichten dan die bepaald door het reglement van de operaties;

— zij moeten statutair beperken :

het bedrag van de dividenden of *ristorno's* uit te keren aan haar leden, het aantal aandelen dat ieder van hen zal mogen onderschrijven en het aantal stemmen waarover ieder lid zal kunnen beschikken;

— zij moeten hun beheer en hun boekhouding onderwerpen aan de bestendige controle van experts erkend door de beheerraad van de kas;

— zij kunnen noch op direkte, noch op indirecte wijze de erkenning verzaken;

— zij kunnen hun standregelen niet wijzigen, noch voortijdig tot ontbinding overgaan, noch tot versmelting in welke vorm dan ook, zonder voorafgaande machtiging van de beheerraad van de kas.

Uit de boven aangehaalde gegevens blijkt duidelijk dat de wetgever elk winstbejag heeft willen uitschakelen.

Anderzijds door het voorschrijven van belangrijke bepalingen aan de rechten van de aandeelhouders aan de verdelingen van dividenden, door de uitsluiting van reserves in het verdeelbaar saldo bij likwidatie, terwijl voor de aandeelhouder de risico's van eventuele verliezen gehandhaafd worden, heeft de wetgever zijn wil te kennen gegeven dat de aandeelhouder enkel en alleen gedreven weze door het verlangen een daad van sociale solidariteit te stellen.

De N.K.B.K. en zijn erkende verenigingen mitsgaders het netwerk van het krediet voor de outillering hebben het zeer lastig om de sociale rol te vervullen die de wetgever hen heeft toegewezen, omdat de financiële middelen waarover dit net beschikt meestendeels voortkomen van de uitgifte door de N.K.B.K. van obligatieleningen, waarvan de rentevoet noodzakelijk op één lijn moet staan met de eisen van de geldmarkt.

A noter toutefois que les articles 3, 4 et 5, prévoyant des exonérations du droit d'enregistrement, sont abolis par le Code des Droits d'Enregistrement du 30 novembre 1939. Les articles 2 et 6 prévoyant les exonérations du droit de timbre ont été abrogés par l'arrêté du Régent du 26 juin 1947 contenant le code du droit de timbre, confirmé par la loi du 14 juillet 1951.

Les raisons qui justifient le maintien des dispositions actuelles procèdent de la nature même de la C.N.C.P. et des associations agréées par elle. En effet, *le caractère d'intérêt public des associations de crédit professionnel* ressort indubitablement du rapport au Régent précédant l'arrêté-loi du 23 décembre 1946 (p. 5, § 3), qui dit notamment :

« Cette disposition (maintien des associations du petit crédit professionnel) se justifie par le fait que ces associations exercent une fonction d'intérêt public et qu'elles tirent profit, à ce titre, de l'appui financier et technique de l'organisme central lui-même, des interventions financières directes de l'Etat et d'avantages fiscaux. »

Le caractère d'utilité publique des associations de crédit professionnel et des sociétés de crédit à l'outillage artisanal est par ailleurs confirmé par la structure imposée par la loi du 11 mai 1929. Ce statut légal ne fut pas modifié par l'arrêté-loi du 23 décembre 1946.

En effet, l'arrêté-loi du 23 décembre 1946 traitant des « organismes agréés » et énonçant les principes dont la C.N.C.P. devra s'inspirer dans l'agrégation des associations de crédit limite strictement l'activité de celles-ci :

— elle ne peuvent traiter d'autres opérations de crédit que celles définies par le règlement des opérations;

— elles doivent limiter statutairement : le montant des dividendes ou *ristournes* à payer à leurs membres, le nombre de parts que chacun d'eux pourra souscrire et le nombre de voix dont chacun pourra disposer;

— elles doivent soumettre leur gestion et leur comptabilité au contrôle permanent d'experts agréés par le Conseil d'Administration de la Caisse;

— elles ne peuvent renoncer directement ni indirectement à l'agrégation;

— elles ne peuvent modifier leurs statuts, ni se dissoudre anticipativement, ni fusionner avec d'autres organismes sous quelque forme que ce soit, sans l'autorisation préalable du Conseil d'Administration de la Caisse.

Des données ci-dessus, il ressort clairement que le législateur a tenu à écarter tout esprit de lucre en limitant la nature des opérations.

Par ailleurs, en apportant des restrictions importantes aux droits des actionnaires, aux distributions des dividendes, à l'exclusion de réserves dans le solde répartissable en cas de liquidation, tout en maintenant pour l'actionnaire les risques des pertes éventuelles, le législateur a voulu que l'actionnaire soit uniquement animé du désir de poser un acte de solidarité sociale.

La C.N.C.P. et ses associations agréées ainsi que le réseau du Crédit à l'Outillage ne peuvent que très difficilement remplir le rôle social que le législateur leur a assigné, parce que les moyens financiers dont ce réseau dispose proviennent en majeure partie de l'émission par la C.N.C.P. d'emprunts obligataires dont le taux est nécessairement aligné sur les exigences du marché de l'argent.

Uit dien hoofde heeft de N.K.B.K. zich herhaaldelijk verplicht gezien de reeds ontoereikende winstmarge van de verenigingen en de kredietmaatschappijen voor de outillering in te krimpen, zodat het aanleggen van de reserves die onontbeerlijk zijn voor de goede gang van het systeem, praktisch niet meer te verwezenlijken is.

Tenslotte is de weerslag van de voorheffing op de kosten van de obligatieleningen deze toestand nog komen verergeren.

Opdat het netwerk van het beroepskrediet een toestand zou kunnen overleven die, om de zoëven uiteengezette redenen thans hachelijk is, blijkt het onontbeerlijk de vrijstelling van de belasting op het inkomen te handhaven, voor de winsten of overschotten die in het patrimonium blijven van de N.K.B.K., van de erkende verenigingen en van de kredietmaatschappijen voor de outillering.

A. DUA.

J. WIARD.

G. VAN DEN BERGHE.

P. WARNANT.

A. VERSE.

A plusieurs reprises, la C.N.C.P. s'est vue forcée de réduire de ce chef la marge déjà insuffisante des associations et des sociétés de crédit à l'outillage, de sorte que la constitution des réserves indispensables au bon fonctionnement du système n'est pratiquement plus réalisable.

Enfin, l'incidence du précompte sur le coût des emprunts obligataires vient encore aggraver cette situation.

Pour que le réseau du crédit professionnel puisse survivre à une situation déjà critique pour les raisons énoncées ci-dessus, il est absolument indispensable que l'exonération de l'impôt sur les revenus des bénéfices ou excédents qui restent dans le patrimoine de la C.N.C.P., des associations agréées et des sociétés de crédit à l'outillage, soit maintenue.